

Klasa: UP/I 034-03/2014-01/013
Urbroj: 580-09/84-2014-008
Zagreb, 3. prosinca 2014.

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja na temelju članka 31., članka 38. stavka 5. i članka 58. stavka 1. točke 15. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“, brojevi: 79/09 i 80/13), po inicijativi poduzetnika Slavonija bus d.o.o., sa sjedištem u Novom Gradu, Novi Grad 26a, zastupanog po Franji Matijaševiću, direktoru, u upravnoj stvari utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja u smislu članka 13. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, protiv poduzetnika Autotrans d.o.o., sa sjedištem u Cresu, Šetalište 20. travnja 18, zastupanog po Zvonku Krmpotiću, predsjedniku Uprave, po službenoj dužnosti, na temelju odluke Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja, u sastavu: Mladen Cerovac, mag. iur., predsjednik Vijeća, Vesna Patrlj, dipl. iur., zamjenica predsjednika Vijeća, mr. sc. Tatjana Peroković i Denis Matić, dipl. iur., članovi Vijeća, sa sjednice 48/2014., održane 3. prosinca 2014., donosi sljedeće

RJEŠENJE

Inicijativa se odbacuje jer ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti.

Obrazloženje

1. Inicijativa za pokretanje postupka

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje: Agencija), u smislu članka 37. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“, brojevi: 79/09 i 80/13; dalje: ZZTN), zaprimila je 9. lipnja 2014. inicijativu poduzetnika Slavonija bus d.o.o., sa sjedištem u Novom Gradu, Novi Grad 26a, zastupanog po Franji Matijaševiću, direktoru (dalje: podnositelj inicijative ili Slavonija bus), za pokretanje postupka Agencije po službenoj dužnosti protiv poduzetnika Autotrans d.o.o., sa sjedištem u Cresu, Šetalište 20. travnja 18, zastupanog po Zvonku Krmpotiću, predsjedniku Uprave (dalje: Autotrans), radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja u smislu članka 13. ZZTN-a.

U predmetnoj inicijativi Slavonija bus u bitnome navodi kako od 2011. godine obavlja prijevoz na sezonskoj liniji Bosiljevo - Baška, koja u voznom redu uključuje i autobusni kolodvor Krk, koji se tako formalno ne zove iako se funkcionalno i faktično koristi kao autobusni kolodvor.

Podnositelj inicijative ističe kako je tijekom 2013. bio onemogućen u korištenju autobusnog kolodvora u Krku budući da nije mogao ishoditi od Autotransa čip karticu, predviđenu Općim uvjetima korištenja nekretnine na kojoj se nalazi predmetni kolodvor.

Prema navodima Slavonija busa, navedene Opće uvjete Autotrans je donio kako bi mogao komercijalno iskorištavati nekretninu na kojoj se nalazi autobusni kolodvor u Krku, i to ograničeno putem kontroliranja pristupa ostalim prijevoznicima, odnosno neograničeno u

odnosu na vlastite potrebe i potrebe poduzetnika Autoprometno poduzeće d.d., sa sjedištem u Požegi, Industrijska 14 (dalje: APP), kojemu je Autotrans većinski vlasnik.

Vežano uz zahtjev podnositelja inicijative koji je početkom 2014. upućen Autotransu u svrhu omogućavanja korištenja autobusnog stajališta na autobusnom kolodvoru u Krku, Slavonija busu je, prema navodima iz predmetne inicijative, dostavljena samo Odluka Autotransa o izmjeni i dopuni Općih uvjeta korištenja predmetne nekretnine u vlasništvu Autotransa, kojom su utvrđene različite cijene parkiranja za linijske i turističke autobuse.

Slavonija bus smatra kako zbog činjenice da je Autotrans većinski vlasnik APP-a, koji je konkurent Slavonija busu u javnom i posebnom linijskom prijevozu na području Slavonije, osobito na području Brodsko - posavske županije, te zbog ulaska Slavonija busa na tržište međuzupanijskog javnog linijskog prijevoza putnika, Autotrans odbijanjem izdavanja čip kartice tijekom 2013. i onemogućavanjem ulaska, a kasnije i velikim povećanjem cijena parkiranja na predmetnoj nekretnini u 2014., ograničava Slavonija busu korištenje autobusnog kolodvora u Krku protivno odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, broj: 82/13; dalje: ZPCP), kao i ostalim prijevoznicima koji žele obavljati prijevoz na linijama koje uključuju i Krk, ali zbog službenog nepostojanja autobusnog kolodvora to niti ne mogu, iako kolodvor postoji i kao takav se koristi.

Stoga podnositelj inicijative predlaže Agenciji donošenje privremene mjere kojom bi se do završetka postupka stavila izvan snage Odluka Autotransa o izmjeni i dopuni općih uvjeta korištenja predmetne nekretnine u vlasništvu Autotransa.

U dopuni predmetne inicijative koju je Agencija zaprimila 30. lipnja 2014., Slavonija bus navodi kako je zaprimio nove Opće uvjete korištenja nekretnine u vlasništvu Autotransa u gradu Krku, na adresi Svetog Bernardina 3, kojima je ponovno izmijenjena cijena parkiranja za autobuse, i to u iznosu od 120 kuna za prvi sat parkiranja, zatim 50 kuna za drugi sat parkiranja, 40 kuna za treći sat parkiranja i svaki započeti slijedeći sat, dok je dnevna parkirališna karta određena u iznosu od 250 kuna.

Podnositelj inicijative ističe i kako još uvijek nije zaprimio nikakav akt od strane Autotransa kojim bi dobio mogućnost korištenja autobusnog stajališta na predmetnom autobusnom kolodvoru, uz napomenu kako mu za obavljanje njegove djelatnosti nije potrebno parkiralište nego korištenje autobusnog stajališta kako bi mogao na siguran način obavljati prihvat i otpremu svojih putnika koji putuju iz Krka i u Krk.

Vežano uz navedeno, podnositelj inicijative u svojem podnesku od 7. srpnja 2014. navodi kako je Autotrans dopisom od 3. srpnja 2014. obavijestio Slavonija bus da isti može putnike ukrcajati i iskrcajati na drugim registriranim autobusnim stajalištima u gradu Krku ako mu nisu prihvatljivi uvjeti korištenja predmetne nekretnine u vlasništvu Autotransa, dok je dopisom od 7. srpnja 2014. Autotrans obavijestio Slavonija bus kako ukrcaj i iskrcaj putnika više ne može obavljati na predmetnoj nekretnini u vlasništvu Autotransa već na drugim registriranim autobusnim stajalištima u gradu Krku.

Slijedom navedenog, podnositelj inicijative smatra kako Autotrans zabranom pristupa predmetnoj nekretnini na opisani način ograničava tržišno natjecanje.

2. Prethodno ispitivanje stanja na mjerodavnom tržištu

Kako bi utvrdila ima li u konkretnom slučaju dostatnih indicija za pokretanje postupka utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja sukladno odredbi članka 38. i 39. ZZTN-a, a vezano uz primjenu članka 13. ZZTN-a koji uređuje zlouporabu vladajućeg položaja, Agencija je u okviru svoje nadležnosti iz članka 32. točke 1. podtočke (a) i (b) ZZTN-a, dopisom od 20. lipnja 2014., između ostalog, zatražila od Autotransa

očitovanje na navode iz predmetne inicijative, opis činjeničnog stanja, prakse i/ili okolnosti vezanih uz korištenje nekretnine u vlasništvu ili zakupu Autotransa na adresi u Krku, Svetog Bernardina 3, odnosno očitovanje je li u konkretnom slučaju riječ o pružanju kolodvorskih usluga u okviru autobusnog kolodvora u smislu ZPCP-a ili drugim načinima komercijalne uporabe i iskorištavanja nekretnine na navedenoj adresi.

Dopisom Agencije od 22. kolovoza 2014. zatraženo je od Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji očitovanje je li u konkretnom slučaju riječ o pružanju kolodvorskih usluga u okviru autobusnog kolodvora na adresi u Krku, Svetog Bernardina 3 u smislu odredbi ZPCP-a, ili o prijehu i otpremi putnika na autobusnom stajalištu koje je u tu svrhu izgrađeno i označeno u smislu navedenog Zakona, ili je riječ o drugim načinima komercijalne uporabe i iskorištavanja nekretnine na navedenoj adresi, podatke o broju autobusnih stajališta koja se koriste na području grada Krka kao posebno izgrađene i označene prometne površine, određene za zaustavljanje autobusa u smislu ZPCP-a, te očitovanje o tome mogu li prijevoznici, kojima nisu prihvatljivi Uvjeti korištenja nekretnine u vlasništvu Autotransa na predmetnoj adresi, koristiti druga autobusna stajališta na području grada Krka sukladno važećim propisima o uvjetima i načinima obavljanja djelatnosti prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu.

2.1. Očitovanje Autotransa

Agencija je 8. srpnja 2014. zaprimila očitovanje Autotransa u kojemu taj poduzetnik u bitnome navodi kako vlastitu nekretninu na adresi Svetog Bernardina 3 u gradu Krku koristi za potrebe obavljanja registrirane djelatnosti prijevoza putnika, prodaje vozničkih karata, poslovnice turističke agencije, parkirališta, sukladno Općim uvjetima korištenja navedene nekretnine te zakupa dijela nekretnine.

Autotrans ističe kako predmetna nekretnina nema status autobusnog kolodvora niti se ista koristi kao autobusni kolodvor, budući da su odredbama ZPCP-a i Pravilnika o kategorizaciji autobusnih kolodvora („Narodne novine“, broj: 52/14) određeni uvjeti pod kojima neki objekt ili nekretnina može imati status autobusnog kolodvora.

Vezano uz način određivanja cijena parkiranja na predmetnoj nekretnini, Autotrans navodi kako je cijene odredio sukladno vlastitoj procjeni mogućnosti korištenja parkirališta te da više nema razlika u cijeni parkiranja između autobusa u linijskom i povremenom prijevozu nakon stupanja na snagu Općih uvjeta korištenja predmetne nekretnine od 24. lipnja 2014.

Nadalje, Autotrans napominje kako je uvođenjem čip kartica 2013. pokušao tehnološki pojednostaviti proces korištenja predmetnog parkirališta, međutim uslijed tehničkih problema odustao je od takvog načina omogućavanja ulaska i izlaska s parkirališta.

Navedene čip kartice, prema navodu Autotransa, izdane su u 2013. poduzetnicima APP, Autobusni promet Varaždin d.d., Varaždin „u stečaju“, Croatia bus d.d., Zagreb „u stečaju“ i Slavonija bus d.o.o., dok se u 2014. čip kartica koristi isključivo za potrebe Autotransa.

Zaključno, Autotrans navodi kako u gradu Krku, osim predmetnog autobusnog stajališta na adresi Svetog Bernardina 3, postoje još dva registrirana autobusna stajališta koja udovoljavaju uvjetima sigurnosti ukrcaja i iskrcaja putnika, pa je Autotransu nerazumljivo iz kojih razloga Slavonija bus inzistira na korištenju predmetne nekretnine u vlasništvu Autotransa na kojoj se nalazi autobusno stajalište.

2.2. Očitovanje Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji

Agencija je 17. rujna 2014. zaprimila očitovanje Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji u kojemu se navodi kako je rješenjem istog Ureda od 28. prosinca 1999.

utvrđeno kako autobusni kolodvor Autotransa na adresi Svetog Bernardina bb u gradu Krku ispunjava uvjete za „C“ kategoriju autobusnog kolodvora. Nakon isteka roka od 5 godina, predmetno je rješenje prestalo vrijediti, sukladno odredbama Pravilnika o odobrenju za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza i kolodvorskih usluga („Narodne novine“, broj: 10/03).

Autotrans je dopisom od 17. veljače 2004. obavijestio Ured državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji, Inspekciju cestovnog prometa i cesta Ministarstva mora, turizma, prometa i razvitka te Hrvatsku gospodarsku komoru, Sektor za promet, kako ne postoje gospodarski razlozi da Autotrans nastavi obavljati kolodvorske usluge na predmetnoj lokaciji, zbog nemogućnosti ispunjavanja uvjeta određenih Pravilnikom o kategorizaciji autobusnih kolodvora („Narodne novine“, broj: 100/98), kao i zbog nemogućnosti pokrivanja troškova nastalih obavljanjem djelatnosti autobusnog kolodvora, ali da će Autotrans na istom prostoru i dalje osigurati isključivo prodaju putnih karata uz informacije o polascima i dolascima autobusa.

Vežano uz upit Agencije o broju autobusnih stajališta koja se koriste na području grada Krka, kao posebno izgrađenih i označenih prometnih površina, prema saznanjima Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji, u gradu Krku postoje dvije lokacije s označenim prometnim površinama određenim za zaustavljanje autobusa, i to u Ulici Slavka Nikolića i Ulici Stjepana Radića.

Zaključno, Ured državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji navodi kako Autotrans u konkretnom slučaju ne obavlja djelatnost pružanja kolodvorskih usluga sukladno važećim propisima o uvjetima i načinima obavljanja djelatnosti prijevoza putnika u unutaršnjem cestovnom prometu, nego koristi vlastitu nekretninu u gradu Krku na adresi Svetog Bernardina 3 kao autobusno stajalište za prihvat i otpremu putnika uz osiguranje prodaje putnih karata i pružanje informacija o polascima i dolascima autobusa na isto autobusno stajalište.

3. Činjenice utvrđene tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu

Uvidom u propise koji uređuju predmetnu materiju utvrđeno je kako su odredbama ZPCP-a određeni uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutaršnjem cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prometu, djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga, prijevoz za vlastite potrebe kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom istog Zakona.

U smislu članka 4. ZPCP-a, autobusno stajalište posebno je izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika, dok je autobusni kolodvor objekt za prihvat i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane istim Zakonom.

Sukladno odredbi članka 32. ZPCP-a, prijevoz putnika u unutaršnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, *shuttle* prijevoz, povremeni prijevoz, autotaksi prijevoz i kao posebni oblik prijevoza.

Člankom 33. ZPCP-a određeno je kako se javni linijski prijevoz putnika može obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz na međužupanijskim i županijskim linijama te kao lokalni linijski prijevoz putnika.

Javni linijski prijevoz putnika na međužupanijskim i županijskim linijama obavlja se na temelju dozvole, a iznimno nadležno tijelo županije može odlučiti da se županijski linijski prijevoz putnika na njenom području obavlja na temelju koncesije.

U smislu članka 36. ZPCP-a, upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa izdaje dozvolu za županijski linijski prijevoz putnika, dok ministarstvo nadležno za promet izdaje dozvolu za međuzupanijski linijski prijevoz putnika.

Člankom 37. ZPCP-a određeno je kako se dozvole za javni linijski prijevoz putnika na međuzupanijskim i županijskim linijama izdaju na zahtjev prijevoznika.

Sukladno odredbi članka 100. ZPCP-a, djelatnost pružanja kolodvorskih usluga može obavljati pravna ili fizička osoba koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt autobusnog kolodvora te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti.

Navedenu licenciju izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobusnim kolodvorima i autobusnim stajalištima koji su u tu svrhu izgrađeni i označeni, a predviđeni su u voznom redu prijevoznika koji obavlja javni linijski prijevoz.

Usluge autobusnog kolodvora moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije, u skladu s utvrđenom kategorijom.

Članak 101. ZPCP-a određuje da je prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz dužan koristiti se autobusnim kolodvorom u mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor, osim na linijama kraćim od 50 km.

Iz dostavljene dokumentacije u predmetu i očitovanja Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji, u čijoj nadležnosti je između ostalog i izdavanje licencija za obavljanje kolodvorskih usluga, utvrđeno je kako u konkretnom slučaju nije riječ o obavljanju kolodvorskih usluga u okviru autobusnog kolodvora sukladno odredbama ZPCP-a.

Vezano za dio inicijative koji se odnosi na pružanje kolodvorskih usluga, Agencija je utvrdila kako upravni nadzor nad provedbom ZPCP-a i na temelju njega donesenih propisa obavlja Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture, dok inspekcijske poslove obavlja Inspekcija cestovnog prometa i cesta istog Ministarstva.

Odredbama ZPCP-a propisane su i prekršajne sankcije za pružanje kolodvorskih usluga u putničkom prometu bez licencije (članak 100. stavak 1. ZPCP-a), zatim ako peroni za prihvat autobusa nisu na odgovarajući način opremljeni i označeni (članak 99. stavak 5. ZPCP-a), ako se prihvat i otpremanje putnika i autobusa ne obavljaju na način utvrđen člankom 100. stavkom 4. ZPCP-a ili ako se usluge autobusnog kolodvora ne pružaju na način utvrđen člankom 100. stavkom 5. ZPCP-a.

Sa stajališta propisa o zaštiti tržišnog natjecanja, svaki poduzetnik, bio on u vladajućem položaju ili ne, treba imati pravo birati svoje poslovne partnere i slobodno raspolagati svojom imovinom.

U teoriji prava tržišnog natjecanja uređaji ili infrastruktura koji su neophodni za dosezanje kupaca, za obavljanje poslova tržišnih konkurenata i koji se ne mogu zamijeniti s nekim drugim sredstvima, nazivaju se „*neophodna sredstva*” (*essential facilities*).

Poduzetnik koji drži neophodno sredstvo i na temelju toga ima monopol na tržištu davanja na korištenje tog sredstva, a koji i sam koristi to sredstvo radi obavljanja djelatnosti na povezanom tržištu, zlouporabljuje svoj vladajući položaj ako bez objektivnog opravdanja

odbije drugim poduzetnicima pristup tom sredstvu ili ga pruža samo pod uvjetima koji su manje povoljni od onih pod kojima to sredstvo sam koristi.

Međutim, u konkretnom je slučaju utvrđeno kako, osim navedenog autobusnog stajališta Autotransa, u gradu Krku postoje još dva autobusna stajališta s označenim prometnim površinama određenim za zaustavljanje autobusa pa su stoga Slavonija busu dostupni drugi načini prihvata i otpreme putnika u gradu Krku.

4. Odluka Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja

Na temelju dostavljene dokumentacije i utvrđenog činjeničnog stanja tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu, Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje: Vijeće), sukladno ovlastima iz članka 31. ZZTN-a, na sjednici 48/2014., održanoj 3. prosinca 2014., razmatralo je navedeni predmet te je donijelo odluku da se inicijativa poduzetnika Slavonija bus odbaci u smislu članka 38. stavka 5. ZZTN-a jer ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti protiv Autotransa, radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja, u smislu članka 38. stavaka 1. i 3. te članka 39. ZZTN-a, a vezano uz primjenu članka 13. ZZTN-a

Odluku o odbacivanju inicijative Vijeće temelji na sljedećim razlozima:

Rezultati prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu pokazali su da u utvrđenom postupanju Autotransa nema dostatnih indicija da bi se ono moglo podvesti pod neki od oblika sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja u smislu članka 13. ZZTN-a koji uređuje zlouporabe vladajućeg položaja poduzetnika.

Autotrans nema u vlasništvu ili zakupu objekt autobusnog kolodvora niti licenciju za obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga u gradu Krku pa stoga u konkretnom slučaju nije riječ o pružanju kolodvorskih usluga koje moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije.

Nekretnina u vlasništvu Autotransa na predmetnoj adresi koristi se za prihvat i otpremu putnika na autobusnom stajalištu koje je u tu svrhu izgrađeno i označeno u smislu ZPCP-a, kao i za druge načine komercijalne uporabe i iskorištavanja sukladno pravu vlasnika nekretnine da s istom raspolaže po svojoj volji.

S tim u vezi, Autotrans je Općim uvjetima korištenja predmetne nekretnine transparentno odredio jedinstvene naknade i uvjete pod kojima će drugim osobama dopustiti korištenje predmetnom nekretninom (zgrada i dvorište) u svrhu parkiranja vozila na dijelu određenom kao parkiralište. Navedeni Opći uvjeti objavljeni su na internetskoj stranici Autotransa i u primjeni su od 25. lipnja 2014. godine.

Činjenica da je Autotrans odredio uvjete korištenja predmetne nekretnine s obzirom na svoje pravo vlasništva koje ga ovlašćuje da s tom nekretninom i koristima od nje čini što ga je volja te da svakoga drugoga od toga isključi, ako to nije protivno tuđim pravima niti zakonskim ograničenjima, ne predstavlja ograničavajuće niti isključujuće djelovanje u smislu propisa o zaštiti tržišnog natjecanja.

Zlouporaba vladajućeg položaja postojala bi u konkretnom slučaju kada bi, uz vladajući položaj na mjerodavnom tržištu, Autotrans bez objektivno opravdanog razloga odbijao Slavonija busu dopustiti pristup autobusnom stajalištu na predmetnoj nekretnini kao neophodnom sredstvu za prihvat i otpremu putnika u gradu Krku odnosno kada ne bi postojale realne niti potencijalne mogućnosti da Slavonija bus na drugi način, a ne isključivo pristupom navedenom autobusnom stajalištu, obavlja prihvat i otpremu putnika u gradu Krku.

Prema ocjeni Vijeća, autobusno stajalište i parkiralište predmetne nekretnine u vlasništvu Autotransa ne predstavljaju neophodno sredstvo Slavonija busu za obavljanje prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu na području grada Krka, budući da, osim navedenog autobusnog stajališta Autotransa, u gradu Krku postoje još dva autobusna stajališta s označenim prometnim površinama određenim za zaustavljanje autobusa pa su stoga Slavonija busu dostupni drugi načini prihvata i otpreme putnika u gradu Krku.

To potvrđuje i sam Slavonija bus u svojem očitovanju, kada navodi kako mu za obavljanje njegove djelatnosti nije potrebno parkiralište nego korištenje autobusnog stajališta kako bi mogao na siguran način obavljati prihvata i otpremu svojih putnika koji putuju iz Krka i u Krk.

Stoga u konkretnom slučaju nema indicija za pokretanje postupka utvrđivanja sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja protiv Autotransa u smislu članka 38. ZZTN-a, a vezano uz primjenu članka 13. ZZTN-a koji uređuje zlouporabe vladajućeg položaja poduzetnika.

Budući da nema uvjeta za pokretanje postupka utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja protiv Autotransa, odlučivanje o zahtjevu podnositelja inicijative za donošenje privremene mjere protiv Autotransa jest bespredmetno.

Navode iz predmetne inicijative Agencija je ocjenjivala isključivo s aspekta propisa o zaštiti tržišnog natjecanja.

Naime, Agencija s obzirom na svoje zakonske ovlasti nije u mogućnosti utjecati na provedbu posebnih zakona i propisa koji uređuju određena pitanja i djelatnosti, a za koje su nadležna druga tijela i/ili institucije.

Slijedom navedenog, Agencija je na temelju odluke Vijeća odlučila kao u izreci ovoga rješenja.

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali podnositelj inicijative može tužbom pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od trideset (30) dana od dana dostave ovog rješenja.

Predsjednik Vijeća
za zaštitu tržišnog natjecanja

Mladen Cerovac, mag. iur.